# Sag 372/87

# Nicolas Progoulis
# mod
# Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Afvisning«

Kendelse afsagt af Domstolens Anden Afdeling den 16. juni 1988 ..... 3091

## Sammendrag af kendelse

*Tjenestemænd — søgsmål — akt der indeholder et klagepunkt — begreb — akt der direkte og umiddelbart berører sagsøgerens retsstilling — ingen — afvisning*
*(Tjenestemandsvedtægten, art. 91, stk. 1)*

## KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS ANDEN AFDELING
16. juni 1988 *

I sag 372/87,

**Nicolas Progoulis**, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, rue Luther 5, 1040 Bruxelles, ved advokaterne Pierre H. Delvaux og Dominique Lagasse, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 4, avenue Marie-Thérèse,

sagsøger,

* Processprog: Fransk.

mod

**Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**, ved Kommissionens juridiske konsulent Joseph Griesmar som befuldmæget, bistået af advokat C. Verbraeken, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georges Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

hvorunder der i det væsentlige er nedlagt påstand om annullation af Kommissionens stiltiende afslag på sagsøgerens ansøgning af 17. december 1986,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden O. Due, dommerne K. Bahlmann og T. F. O'Higgins,

generaladvokat: Sir Gordon Slynn
justitssekretær: J.-G. Giraud

efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

## Kendelse

1 Ved stævning, indleveret til Domstolens Justitskontor den 15. december 1987, har Nicolas Progoulis, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (herefter benævnt »sagsøgeren«) i medfør af tjenestemandsvedtægtens artikel 91 anlagt sag, hvorunder der i det væsentlige er nedlagt påstand om annullation af Kommissionens stiltiende afslag på hans ansøgning af 17. december 1986.

2 Sagsøgeren, der er græsk statsborger, er tjenestemand ved Kommissionen i lønklasse B 3. Indtil den 1. december 1985 arbejdede han som rapportør for EUGFL.

Som led i dette arbejde skulle sagsøgeren foretage kontrol på stedet med gennemførelsen af en række investeringsprojekter. Denne kontrol udføres altid af to tjenestemænd under tilsyn af chefen for EUGFL's Udviklingssektion.

3 Fra 7.-11. oktober 1985 foretog sagsøgeren sammen med sin umiddelbart overordnede kontrol på stedet med projekt nr. GR/33/31. Det udkast til rapport, han udarbejdede, blev lidt ændret af sidstnævnte, men forslaget i hans udkast blev dog ikke ændret. Efter at have modtaget den maskinskrevne beretning til underskrift fremsatte sagsøgeren en række bemærkninger og konkluderede, at han ikke kunne efterkomme sin kontorchefs forslag om at skrive sine bemærkninger på et særskilt ark, der skulle vedlægges rapporten, men bad denne om at ændre rapporten under hensyntagen til bemærkningerne.

4 Kontorchefen lod derefter beretningen omarbejde som ønsket af sagsøgeren. Denne sidstnævnte version af beretningen blev underskrevet af sagsøgeren med en påtegning om, at hans underskrift kun havde gyldighed under visse betingelser. I en skrivelse, som var vedlagt denne version, som sagsøgeren returnerede, kritiserede denne bl. a. den afgørelse om betaling, som kontorchefen havde truffet. Som svar bemærkede denne, at det ikke tilkom sagsøgeren at sætte sit skøn i stedet for de kompetente tjenestemænds. Desuden anmodede han sagsøgeren om at underskrive beretningen »på ny og intet at tilføje«. Da denne undlod at returnere beretningen i underskrevet stand, fortsatte kontorchefen betalingsproceduren.

5 Under disse omstændigheder indgav sagsøgeren, som frygtede, at han skulle pådrage sig ansvar som tjenestemand i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 21, hvis han underskrev rapporten uden at gøre opmærksom på udeladelser, den 17. december 1986 en ansøgning i henhold til vedtægtens artikel 90, hvori han anførte følgende:

»1) Jeg anmoder om, at den rapport, som blev underskrevet af mig den 20. oktober 1986 med de deri anførte bemærkninger på s. 9 accepteres som den er med de nævnte bemærkninger.

Efter min opfattelse er det denne rapport, som EUGFL's ansvarlige skal anvende, når de træffer endelig afgørelse om Fondens medvirken.

2) Denne ansøgning indsættes i min personlige aktsamling, for at den kan tages i betragtning i givet fald.«

6 Den 19. maj 1987 indgav sagsøgeren klage over det stiltiende afslag på hans ansøgning. Den 24. september 1987 besvarede Kommissionen klagen således: »Kommissionen har den fornøjelse at underrette Dem om, at det er blevet besluttet, at den pågældende rapport godkendes uden at være forsynet med Deres underskrift. Under disse omstændigheder må det konstateres, at klagen er blevet uden genstand, da den rapport, der er udarbejdet og godkendt af Deres overordnede, ikke er en akt, som indeholder et klagepunkt imod Dem i den i vedtægtens artikel 90, stk. 2, forudsatte betydning.«

7 Denne sag blev anlagt den 15. december 1987. Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

»1) Kommissionens stiltiende afslag på sagsøgerens ansøgning af 17. december 1986 samt Kommissionens svar af 24. september 1987 på hans klage af 19. maj 1977 annulleres;

2) Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren et foreløbigt beløb på 1 BFR som erstatning for ikke-økonomisk skade;

3) Kommissionen dømmes ligeledes til at vedlægge en kopi af denne stævning ved alle rapporter om de tjenesterejser, som sagsøgeren har deltaget i, og som befinder sig hos Revisionsretten;

4) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger...«.

8 Ved begæring, indleveret til Domstolens Justitskontor den 12. februar 1988, har Kommissionen i henhold til procesreglementets artikel 91, stk. 1, fremsat formalitetsindsigelse med den begrundelse, at hverken den første eller anden anfægtede akt, er en akt, der indeholder et klagepunkt imod sagsøgeren.

9 Det bemærkes, at i henhold til procesreglementets artikel 92, stk. 2, kan Domstolen til enhver tid af egen drift efterprøve, om sagen skal afvises på grund af ufravigelige procedureforudsætninger og træffe afgørelse herom i henhold til artikel 91, stk. 3 og 4 uden at indlede den mundtlige forhandling.

10 Ifølge vedtægtens artikel 91, stk. 1, kan De Europæiske Fællesskabers Domstol afgøre enhver tvist mellem Fællesskaberne og en af deres tjenestemænd om lovligheden af en akt, der indeholder et klagepunkt imod denne person. Ifølge fast retspraksis kan kun akter, der direkte og umiddelbart berører den pågældendes retsstilling, anses for at indeholde et klagepunkt (jfr. senest dom af 21. januar 1987, Stroghili, 204/85, Sml. s. 389).

11 I det foreliggende tilfælde giver ingen af de af sagsøgeren påberåbte omstændigheder grundlag for at antage, at Kommissionens delvise afslag på hans ansøgning er en akt, som indeholder et klagepunkt imod ham.

12 Den foranstaltning, som sagsøgeren i første række ønsker, nemlig accept af den af ham underskrevne rapport, er hans retsstilling uvedkommende. Det tilkommer alene hans overordnede i tilfælde af uenighed mellem to af EUGFL's rapportører, at afgøre, hvilke oplysninger der skal lægges til grund i den endelige rapport. Det er klart, at der ikke her er tale om de pågældendes anerkendte interesser individuelt betragtet. Med hensyn til sagsøgerens eventuelle interesse i ikke at være forpligtet til at underskrive en rapport, han anser for mangelfuld, har Kommissionen allerede efterkommet hans ønske ved at beslutte, at den pågældende rapport ville blive godkendt uden hans underskrift. Det fremgår af disse omstændigheder, at sagsøgeren ikke har nogen interesse i, at hans ansøgning indsættes i hans personlige aktsamling, eller i, at hans stævning vedlægges beretningerne om de tjenesterejser, som han har deltaget i. Endelig må kravet om erstatning for den skade, der hævdes at være lidt på grund af Kommissionens handlinger, som ligger til grund for denne sag, ligeledes afvises, da det annullationssøgsmål, som det indgår i, må afvises.

13 Sagen vil følgelig være at afvise i sin helhed.

**Sagens omkostninger**

14 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, som taber sagen, til at betale sagens omkostninger. Ifølge samme reglements artikel 70 bærer institutionerne dog selv deres egne omkostninger ved søgsmål anlagt af Fællesskabets ansatte.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

**1) Sagen afvises.**

**2) Hver part betaler sine omkostninger.**

Luxembourg, den 16. juni 1988.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

O. Due
Formand for Anden Afdeling